

A2.1 Campanie de informare, conștientizare, sensibilizare și motivare pentru atragerea și menținerea resurselor umane calificate în școli defavorizate prin participare la programe de formare și dezvoltare profesională continuă.

OMENIREA CA RESURSĂ EPUIZABILĂ ȘI CIVILIZAȚIA CA MEDIU DEFAVORIZAT

Societățile trăiesc pe baza a două tipuri de suporturi de natură fizică:

1. Mediul natural (regnul mineral, vegetal, animal) și
2. Mediul social (specia umană).

Conform unora dintre diagnosticile cele mai alarmante, dar și cele mai întemeiate (științific și moral, deopotrivă), ambele tipuri de resurse tind să fie degradate, cantitativ sau calitativ.

Evoluția tehnică a transformat spațiul ca distanță, iar fenomenele cosmice și climatice au putut să devină cel puțin ignorate: iluminatul electric anulează diferența între zi și noapte, iar centralele termice pe cea între vară și iarnă. Mediul urban este încărcat cu aglomerări nefirești de construcții și de populație: conform datelor, populația s-a mărit de 100 000 de ori în interiorul aceluiași perimetru spațial, creând „supertriburi”

A2.1 Campanie de informare, conștientizare, sensibilizare și motivare pentru atragerea și menținerea resurselor umane calificate în școli defavorizate prin participare la programe de formare și dezvoltare profesională continuă.

OMENIREA CA RESURSĂ EPUIZABILĂ ȘI CIVILIZAȚIA CA MEDIU DEFAVORIZAT

Societățile trăiesc pe baza a două tipuri de suporturi de natură fizică:

1. Mediul natural (regnul mineral, vegetal, animal) și
2. Mediul social (specia umană).

Conform unora dintre diagnosticile cele mai alarmante, dar și cele mai întemeiate (științific și moral, deopotrivă), ambele tipuri de resurse tind să fie degradate, cantitativ sau calitativ.

Evoluția tehnică a transformat spațiul ca distanță, iar fenomenele cosmice și climatice au putut să devină cel puțin ignorate: iluminatul electric anulează diferența între zi și noapte, iar centralele termice pe cea între vară și iarnă. Mediul urban este încărcat cu aglomerări nefirești de construcții și de populație: conform datelor, populația s-a mărit de 100 000 de ori în interiorul aceluiași perimetru spațial, creând „supertriburi”

Etologia – maladiile umanității

Konrad Lorenz (1903-1989), fondator al etologiei, diagnostichează începutul unei îmbolnăviri a umanității ca specie biologică, îmbolnăvire care se manifestă tocmai ca hipertrofia sau proliferarea necontrolată a civilizației și a avatarurilor ei. În studiul *Cele opt păcate capitale ale omenirii civilizate* (1973), enumără principalele dimensiuni ale devierii societății de la echilibrul natural și cultural:

1. *Suprapopularea*. Aceasta determină atrofierea înclinațiilor naturale de socialitate, sociabilitate și solidaritate.
2. *Pustiirea spațiului vital*. Acest fenomen, prin care omul își periclitează propria existență exploatarea fără limite resursele spațiului pe care îl populează, exterminând speciile subordonate, este tributary mai cu seamă ritmului tehnologizării înverșunate a societăților.
3. O altă consecință dezastruoasă a progresului civilizației este chiar progresul, ca „întrecere (a omului) cu sine însuși”.
4. „Moartea termică a simțurilor”. Civilizația, prin stăpânirea tot mai eficientă asupra mediului înconjurător a crescut sensibilitatea față de neplăcere, contribuind la „tocirea” celei față de plăcere.
5. *Decăderea genetică* se manifestă prin afirmarea liberă a individului mai presus de sănătatea sau echilibrul social, societatea aflându-se în pragul unei catastrofe de reglare.
6. *Disoluția tradiției* este, de asemenea, un risc major. Ca moștenire a trăsăturilor dobândite, tradiția este unul dintre cele mai puternice resorturi ale dezvoltării sistemelor sociale.
7. *Receptivitatea la indoctrinare*, un alt simptom important ale degradării, manifest la toate categoriile de vârstă, cu accente speciale în cazul vârstelor tinere și în cel al categoriilor educate.
8. Armele nucleare sunt cel mai vizibil și, ca urmare, cel mai ușor de perceput, de controlat și de evitat pericol care amenință specia umană. Față de cele anterioare, care încă nu sunt deplin diagnosticate sau, chiar dacă sunt diagnostice, nu își au formulate soluții de rezolvare, criza înarmării este o amenințare mai directă și, paradoxal, mult mai puțin dăunătoare.

Etologia – maladiile umanității

Konrad Lorenz (1903-1989), fondator al etologiei, diagnostichează începutul unei îmbolnăviri a umanității ca specie biologică, îmbolnăvire care se manifestă tocmai ca hipertrofia sau proliferarea necontrolată a civilizației și a avatarurilor ei. În studiul *Cele opt păcate capitale ale omenirii civilizate* (1973), enumără principalele dimensiuni ale devierii societății de la echilibrul natural și cultural:

1. *Suprapopularea*. Aceasta determină atrofierea înclinațiilor naturale de socialitate, sociabilitate și solidaritate.
2. *Pustiirea spațiului vital*. Acest fenomen, prin care omul își periclitează propria existență exploatarea fără limite resursele spațiului pe care îl populează, exterminând speciile subordonate, este tributary mai cu seamă ritmului tehnologizării înverșunate a societăților.
3. O altă consecință dezastruoasă a progresului civilizației este chiar progresul, ca „întrecere (a omului) cu sine însuși”.
4. „Moartea termică a simțurilor”. Civilizația, prin stăpânirea tot mai eficientă asupra mediului înconjurător a crescut sensibilitatea față de neplăcere, contribuind la „tocirea” celei față de plăcere.
5. *Decăderea genetică* se manifestă prin afirmarea liberă a individului mai presus de sănătatea sau echilibrul social, societatea aflându-se în pragul unei catastrofe de reglare.
6. *Disoluția tradiției* este, de asemenea, un risc major. Ca moștenire a trăsăturilor dobândite, tradiția este unul dintre cele mai puternice resorturi ale dezvoltării sistemelor sociale.
7. *Receptivitatea la indoctrinare*, un alt simptom important ale degradării, manifest la toate categoriile de vârstă, cu accente speciale în cazul vârstelor tinere și în cel al categoriilor educate.
8. Armele nucleare sunt cel mai vizibil și, ca urmare, cel mai ușor de perceput, de controlat și de evitat pericol care amenință specia umană. Față de cele anterioare, care încă nu sunt deplin diagnosticate sau, chiar dacă sunt diagnostice, nu își au formulate soluții de rezolvare, criza înarmării este o amenințare mai directă și, paradoxal, mult mai puțin dăunătoare.